

hans fiende för them skal han sig
ruchta.

48. Med öga skal tu tienste dräng-
tin Herres gangn och frumma, se til
på marck, så ock på ång, se til hans
hus, som hemma.

49. Titt öga skal på bästa stå, alt
på tin Herres händer, alt hwad hans
finger pekar på, tit han tu wackert
wänder.

50. Guds fierde Bud jag nu få
må, then sista hand påläggga? om trål
och fri wi sluta så; O GUD wälsigne
bägga!

GS 1980

En Andelig

Sijsa,

Utdragen af thet Fierde Budet.

Tu skalt Hedra och Ähra tin
Fader och Moder.

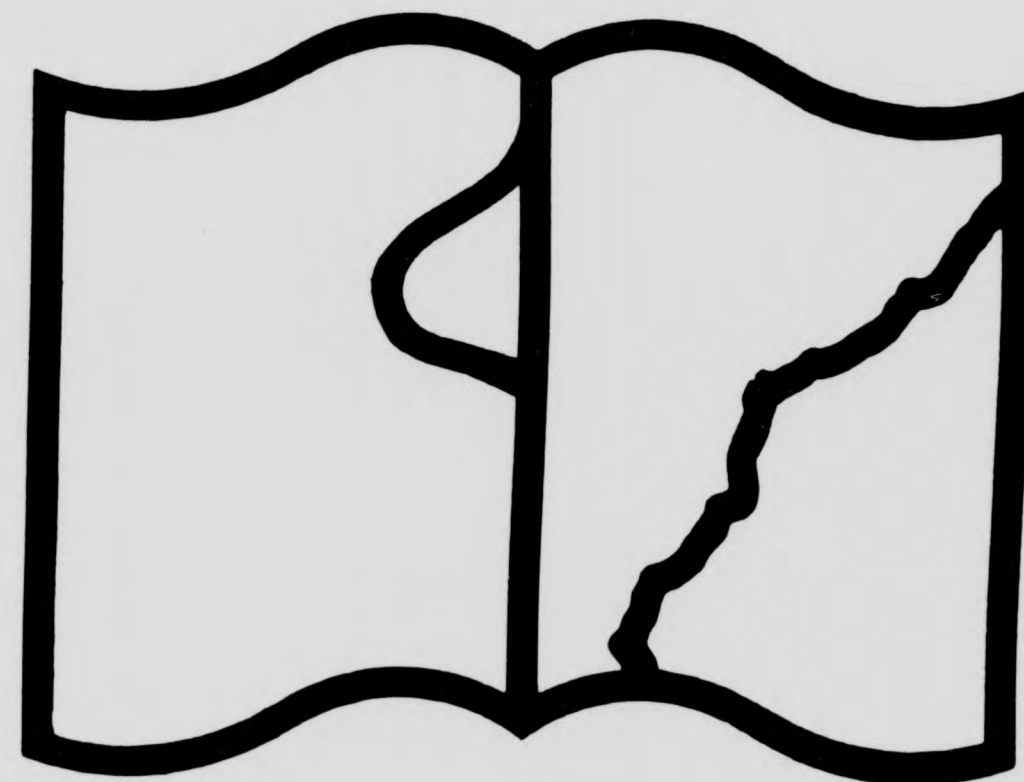
Hwaruti mycket wäl förnimmes, hwar
före, och huruledes Förälldrar, eller the
som äro uti Förälldrars ställe, samt
Andelig och Wärlbblig Öfwerhet
efter thetta Bud bör at He-
dras och Ähras.

Siunges som Jag tackar dig genom tin
Son 2c.

Sälles för 2. öre Silfwer:m. stycket.

Tryckt i År

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text

Syndar! west tuej tin plikt,
Mot menniskian at göra? Kom
hit, jag wil tig låra slikt, kom
hit, lått upp titt öra.

2. Åst tu en Dotter eller Son, För-
äldrar skalt tu lyda, Tu bör ej neka ther-
as bön, men göra hwad the biuda.

3. War icke bland the slema pack, som
sin' föräldrar banna, och får doch en gång
skam tiltack förr'n the frä werlden lända.

4. Til korpehugg och örnemat the skal
på sidsta blifwa i galjen både dag och
natt för alla wäder drifwa.

5. Thet öga som sin far beles skal öf-
nerna uthugga: Ester och han sig så
beter är helfwete hans wagga.

6. Betänck, the wäl tu unga dräng,
wilt tu tråtsig wara? betänck, o' &
dom är sträng och alt förtor

7. Tu west wäl, hur then sak utfalt då
Absalon förföljde sin Fader, at thet bles
betalt, när han i trädet hängde.

8. Tu west och hur thet bles med Cham,
thet låses ju bland annat? at när han blot-
tat fadrens skam, så bles hans såd för-
bannat.

9. Så gör nu ingen skalka-brätt, och
ingen otuckt öfwa, gör ej tin faders öga
wätt, tin moder ej bedröfwa.

10. Betänck, hur dyr tu kostat har tin
moder, som måst föda, then tid hon tig til
werlden bar, hur hon war stadd i möda.

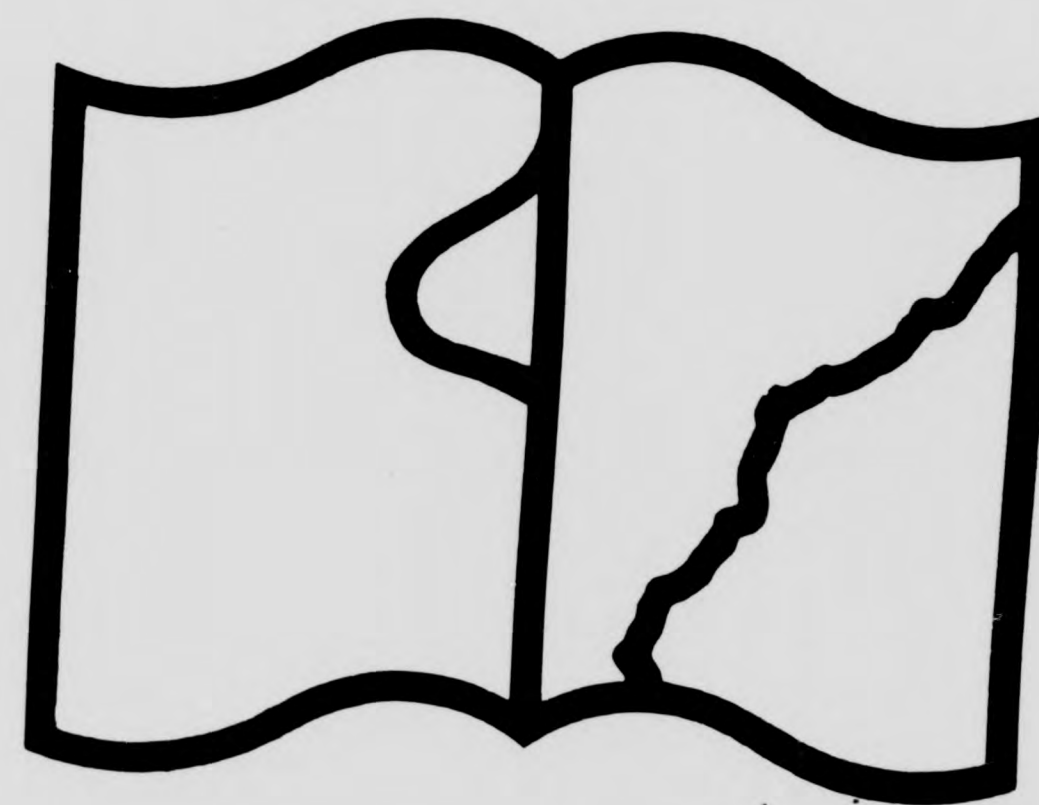
11. Betänck, hur hon för tin skul stod på
grässens ytterst brädda, then tid hon gick
på falland fot, och kund sig sielsej rådda.

12. Betänck, hur mången modig stund
och många swära daga at hon för tig kna-
pt haft en blund förr'n hon tig want
updraga.

13. Kom hit, tu man kom, kom hit och
hör hwad nytt jag tig tilförer, tu som ige-
nom kyrckans dörr går in och ordet hörer.

14. När tu bland kyrckans lemår åst, at
någon tilträder, och så tig skickar mot
t som mot tin egen Fader.

15. Om

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text

15. Om han tig ej til werlden bar, för-
stå, på kroppens wagna, han doch tin siäl
upfostrat här, thet är långt mer at råfna.

16. Frucht Gud och älsk tin präste-man
ärligh then, som tig lära, gör them all
ära som tu kan, Gud wil tig åter ära.

17. Han är, tig lärer Herrens röst, tu
lyda skal och följa, titt skepp skal thet med
få sin tröst i största motgångs bölja.

18. Om prästen gör sin skyldighet med
sanhet, som thet måsta, pålägg då honom
ej förtret han gör thet för titt bästa.

19. Betänck, han är ett sändebud, som
äntelig må tala, hwad Gud, som honom
har sändt ut, wil biuda och befalla.

20. Om then rättfärdig gier ett slag låt
thet dig ej förtretta, som bästa balsam thet
antag, thet är tin egen nytta.

21. Utwarning slår ej ben i tu, en älskars
slag ej skadar, men hucklars kys ej är at
tro, ty han är then dig hatar.

22. Han kysser wäl med smilad mun men
skalken är bak örat, men si thet är af hjer-
tans grund hwad tu med wän rådförat

23. Tin präst tu thet för ingen mel
ej förtret må göra, äch thet han är

gnesten, och ho wil honom röra?

24. Thet har ej håller gått alt wäl the
gamla präste hater thet Achab sandt och
Jesebel, hwars ben låg strödd på gater.

25. Propheten the försölja låt, och thet
förutan nåde, men thet doch icke länge
stöt. Förr'n hundar them upåte.

26. Thet kan och dig gå lika så, som guds
man efterstråfwer ho wet hur bladet wän-
das må, tu west ej tid tu lefwer.

27. Thet sker ock at förseelser hos Guds
man åskat finna han har ock sina frestelser
är född af syndig gwinna.

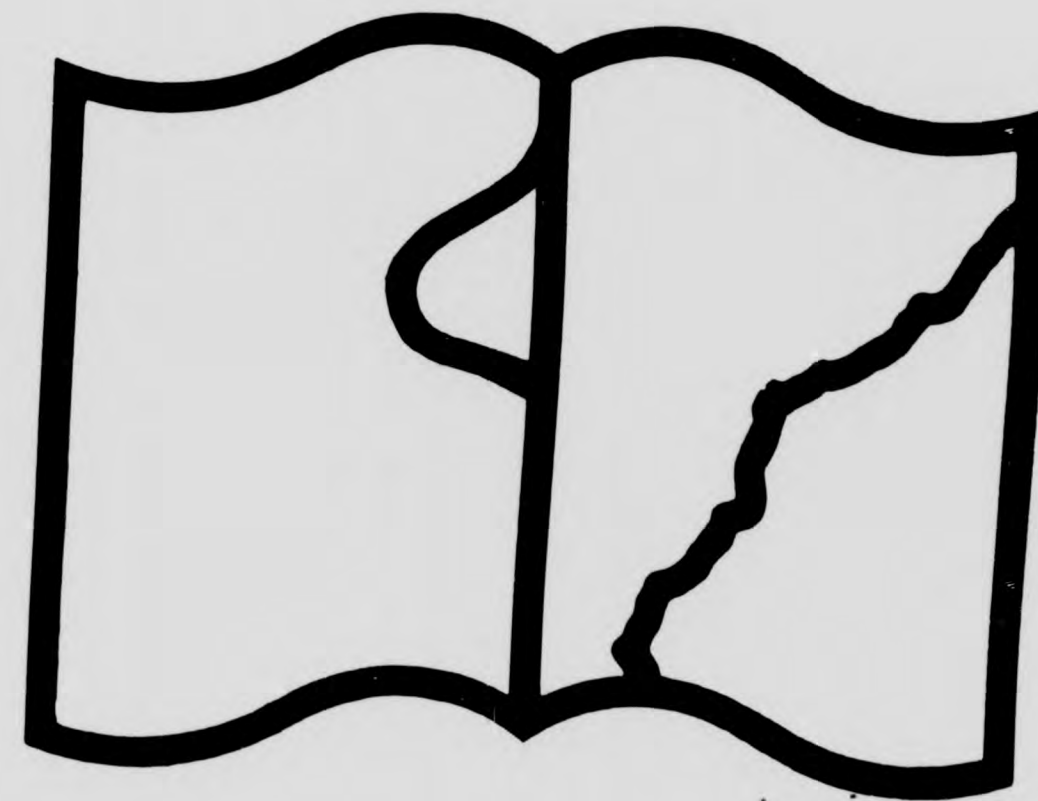
28. Thet mycket bättre dig anstår, en
färlig kappa åga at tu hans mangel sty-
ler förr än sådant allom ropa.

29. Kom hit, kom hit, tu undersät, jag
dig och ej förskoner, tu tiena bör hwad lan-
det fått, och öfwerhets personer.

30. Så stygt som at thet låter sig, at
barnet slår sin fader, så litet och thet gang-
nar dig at tu tin Förstar hater.

1. Ty ho ther icke sig undser, all skalcke
at wöfwa, och thet mot öfwerhet-
ens dom skal icke töfwa.

achten man ju fruchta må,
men

men ho thet ej wil göra, han wil mot guds
törordning stå, och domen på sig tåra.

33. En Konungs wrede lifnas wid all
laglens grymma dunder, uprorste tit år
falne nid med lif och siäl gå under.

34. Ett kånneteken ofehlbart thet skal
för domen blifwa, när man rebåller blif-
wer war, som tör mot machten kifwa.

35. Men om för synden öfwer tig, må
omildt härskap sättas, se til, at doch be-
skedelig tin handel kan utrettas.

36. Och tänck, tin synder har förtient,
at tig sker sådan aga, doch blifwer thet
tig oförment för Gud tin nöd at klaga.

37. Men hwad tu klagar bör thet tig,
för härskap doch at beda ändoch för them
som hatelig, och färdig är til wrede.

38. Skal nu the onda tima slift, hwad
bör man tå the froma? så låt til Gud tin
böners plikt för Konungens wälstånd
komma.

39. Ett lydigt sin, en årlig mund,
beredwilig händer. tu plichtig
tid och stund, tin öfwerhet.

40. Til sista slutning kommer hit
Pigor och i Drångar, som åter andras
bröd så titt, och tager lön och påningar.

41. Then Son sin faders årand är
förplichtat fram at båra så skal hwart
husbond sender ehr i angelågne wara.

42. I skal ej hålla ehr för god, at tå-
la slåp och möda, i tiena skal med hand
och fot, med mund så och med öga.

43. Med handen at i hielper til, at
märket ej förhales, med foten at i löpa
wil. Titt hån, ther i befaller.

44. Och när en husbond' talar så:
kom hit, så skal tu komma: men låger
han: gack tit så gå, och statt ej som en
dumma.

45. Med munnen tu och tiena må,
tig bör ej annat föra, hwad husbonds
mycke kan angå, än tu igen wil höra.

46. Tu tala skal hans namn och sak
hos goda til hans bästa, baktal ej ho-
nom på hans bak, som wis är hos the
nästa.

47. Thet går som man får offta se
Umant går i mycke mans husfolk
är

